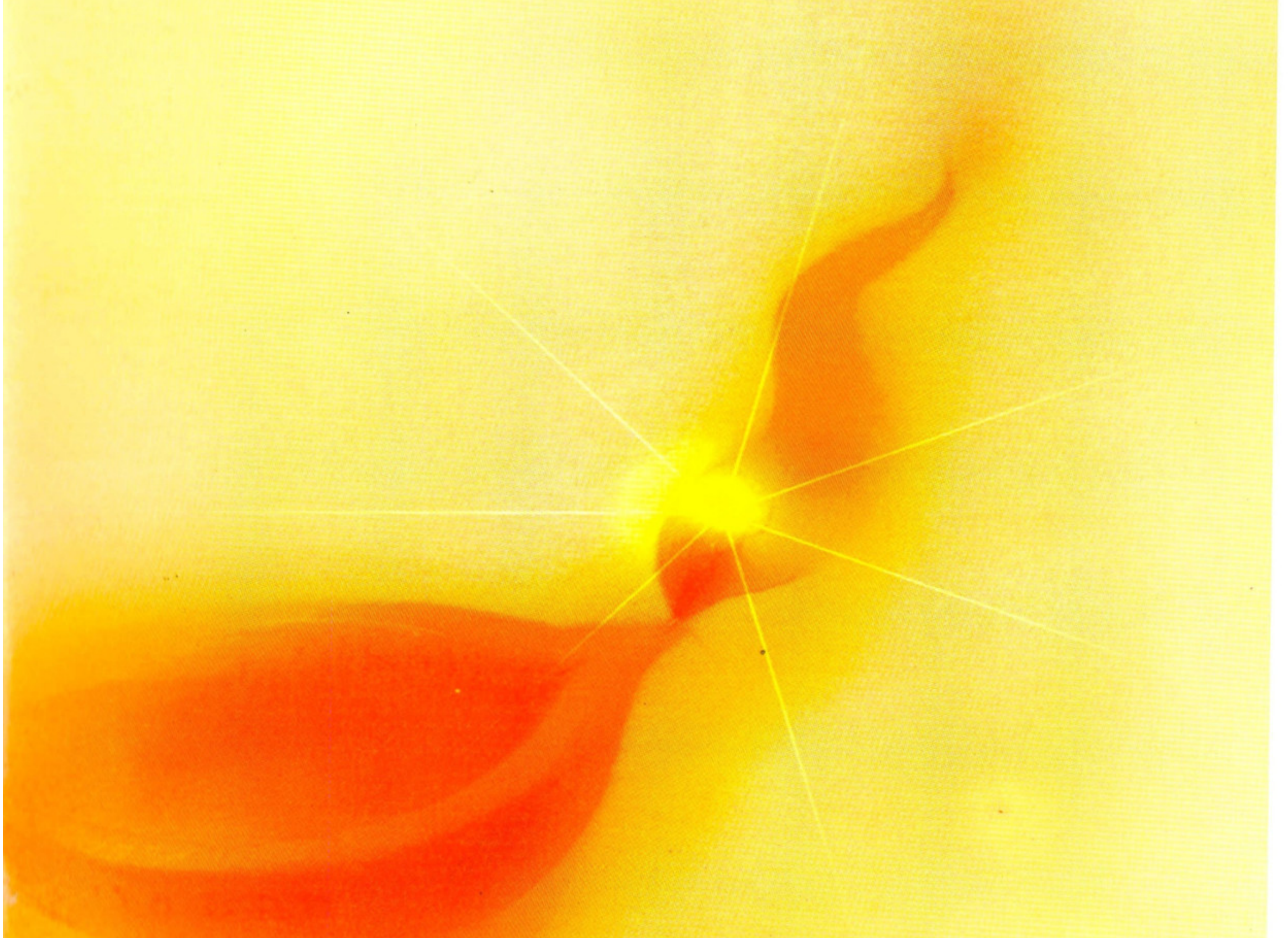
Rs. 15/-

అఖిల భారత పత్రిక

అక్టోబరు 2008

పదార్థము పరార్థము నావిష్కరించును

- శ్రీమాతారవిందుల వాక్కులు

అఖిల భారత పత్రిక, అక్టోబరు 2008

పదార్థము పరార్థము నావిష్కరిస్తుంది

- శ్రీఅరవిందులు

(విషయసూచిక) పేజి

సమాచార పత్రం :

దివ్యశాంతి ప్రశాంతతలలో శాశ్వతుడు అభివ్యక్తమై ఉంటాడు. నిన్ను కలవర పర్చేదానిని దేనినీ అనుమతించకు. శాశ్వతుడు నీకు అభివ్యక్తమవుతాడు. అన్ని ప్రతికూల పరిస్థితులలో సమత పాటించు. అక్కడ శాశ్వతుడు ప్రత్యక్షమై ఉంటాడు.

- శ్రీమాత

దేనికీ అంటిపెట్టుకుని ఉండకు

వ్యక్తి తాను ఏ వర్గానికి చెంది ఉండకుండా ఊహాగానాలను, సిద్ధాంతాలను కలిగి ఉండకపోవటం తాను చేయగలిగే శ్రేష్ఠతమమైన పని. నైతిక సూత్రాలు, నిర్బంధ ప్రవర్తనావళి నైతికదృష్టి పరంగా ఊహాజనిత భావాలతో ఏది చేయాలి ఏది చేయకూడదు అని - వ్యక్తి తాను పురోగమించాలనే దృష్టిలో సాంఘిక, మానసిక నియమాలకు అంటిపెట్టుకుని ఉండుటను మించిన ప్రతిబంధకాలు వేరేలేవు. అడ్డంకులలో ఏదో ఒక దానిని శిరసావహించి అనేక దశాబ్దములు గడిపినవారు నాకు తెలుసు. వారిలో ఏ ఒకరైనా నిష్కల్మషముగా దైవం వైపు మరలి అంతకు పూర్వం వారు భావించినదంతా అజ్ఞానమని గ్రహించి, దైవం ఏది అనుగ్రహించినా స్వీకరించుటకు సిద్ధపడితే అప్పడు ఏదైనా సంభవిస్తుంది. పురోగమించాలనే, పరివర్తన చెందాలనే తపన, జ్ఞానతృష్ణ, సత్యము, ప్రేమలు పొందాలనే ఆరాటము సహజముగానే వ్యక్తికి ఉంటే త్వరితగతిన ముందుకు వెళ్తాడు. వాస్తవానికి ఈ తపన ఒక అవసరము. ఇతరములకు ప్రాధాన్యత లేదు. నీవు ఎరిగిన విషయాన్ని విశ్వసించుట, భావించినదాన్ని, ప్రేమించినదాన్ని, నీ అలవాట్లను, నీవు అపోహపడే అవసరాలను, యధాతధంగా ఉన్న ఈ ప్రపంచాన్ని నీవు వదలక అంటిపెట్టుకుని ఉండుటే నిన్ను నిర్బంధిస్తోంది. ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా బంధాలన్నింటినీ వరుసగా వదిలించుకోవాలి. ఈ ముడులన్నింటినీ విడదీయాలి. ఈ విషయాన్ని వేలసార్లు చెప్పడం జరిగినా మనషులు వీటినే అంటిపెట్టుకొని ఉండి వాటినే కొనసాగిస్తూ ఉంటారు. ఈ విషయాన్ని ఇతరులకు శక్తివంతముగా, అనర్గళంగా బోధించేవారు కూడా తమదైన దృక్పథంతో అభివృద్ధి చెందటములోని అలవాటును, తమదైన భావాలను వదిలించుకోలేక, అవిమాత్రమే

సరియైనవని, వాటినే అంటిపెట్టుకొని ఉంటారు.

ఇక ఏ సంకెళ్ళు వద్దు. విముక్తి, విముక్తి అంతే, ఆకాంక్ష, తృష్ణ మినహా సర్వమూ సర్వదా మార్పుకు సమాయత్తం కావాలి. యూరోపియన్ లేక పాశ్చాత్య భావాలలో (అవి దారుణమైనవి) మిళితమై వాటివలన కొంతమేర జీవితాలు జటిలమై "దైవము" అనే భావాన్ని ఇష్టపడనివారు ఉన్నారు. వారిని నేను చక్కగా అర్థము చేసుకున్నాను. కాని నిజంగా నీకు ఆ అవసరంలేదు. 'అలౌకికము', దివ్యప్రేమ, దివ్యసత్యము, ఉత్కృష్టము అయిన పరిపూర్ణతలు మాత్రమే వ్యక్తి యొక్క అవసరాలై ఉండాలి. అంతే! కొన్ని సూత్రాలు మాత్రమే మేలు చేస్తాయి. అవి ఎన్ని తక్కువ ఉంటే అంత మంచిది. సంతుష్ట పరచగలిగేది ఒక్కటి మాత్రమే The Thing alone can satisfy. అంతే. అదే. అది అది మినహా ఉండవలసినది, అరకొరగా ఉన్నదికాదు. నీవు ఎన్నుకున్న మార్గమే నీది. అది ఏదైనా ఫరవాలేదు. నీ మార్గము నీదే.

పరిపూర్ణ దివ్యప్రశాంతత, నిరాకులత, సమత - అంతా, నీవే అయి, నీలోనే అంతా ఉన్నప్పుడు - అంతటి పరిపూర్ణ, స్వచ్ఛ, నిశ్చల వాతావరణంలో, ఏరకమైన అల్పప్రతిస్పందన నీలోని దివ్యఅభివ్యక్తీకరణకు ఆటంక మవుతుంది. నీవు నీవే! మరేమీ కాదు. విభజనలేదు. విశ్లేషణలేదు. వ్యక్తీకరణ లేదు. సంశయాత్మకుడవు కావు - సర్వమూ దివ్యపవిత్ర ప్రశాంతతయే. భగవదర్పిత దివ్యనిశ్శబ్దత.

ప్రపంచములో అన్ని ధ్యాన సముదాయములకంటే అది ఎంతో శ్రేయస్కరమైనది.

- శ్రీమాత

అనువాదం : త్రివేణి

ఎంత ప్రశాంతంగావుంటే అంత శక్తివంతుడౌతావు.

- శ్రీమాత

నీ వెంత ప్రశాంతంగావుంటే అంత శక్తివంతుడవవుతావు. ఆధ్యాత్మికశక్తికి సమత అనేదే గట్టిపునాది. నీ ఈ సమతూకాన్ని భంగం చేసే దేనినీ నీవు అనుమతించకూడదు. అపుడే నీవు ఏ రకమైన దాడినైనా ఎదుర్కొన గలుగుతావు. దీనితో బాటుగా నీవు కావల్సిన వివేచనాశక్తి కనుక కలిగిఉంటే అవాంఛనీయమైన పోకడలను (స్పందనలను) ముందుగానే కనిపెట్టి చూడగలిగి వాటిని బయటకు త్రోసివేసేందుకు నీకు చాలా సులువుగా వుంటుంది. కానీ అవి ఒక్కొక్కసారి చెప్పకుండానే వస్తాయి. అలాంటపుడు వాటిని ఎదు ర్కొనడం చాలా కష్టమౌతుంది. ఆ సమయాలలో నీవు ప్రశాంతంగా, నిశ్చలంగా కూర్చొని శాంతిని, ప్రగాఢమైన నిశ్చల స్థితిని ఆవాహన చెయ్యి. నిన్ను నీవు ఆ స్థితిని గట్టిగా పట్టుకొని, నిబ్బరంగా, ప్రగాఢ విశ్వాసంతో ఊర్ధ్వ శక్తిని ఆహ్వానించు. నీ ఆకాంక్ష నిలకడగలదై నిర్మలంగావుంటే నీకు సహాయం తప్పక లభిస్తుంది.

వ్యతిరేక శక్తులదాడి అనివార్యం. వాటిని నీ మార్గంలో పరీక్షలుగా స్వీకరించి ధైర్యంగా ఈ సంకటములను అధిగమించి ముందుకు సాగిపో. ఈ పోరాటం కష్టమైనదే. కానీ నీవు వాటినుండి బయటపడినపుడు, నీకు ఎంతో ప్రయోజనం చేకూరుతుంది. నీవు ఒక అడుగు ముందుకు వేస్తావు. నీనుండి అసుర శక్తులు బయటికి పోవడానికి ఇలాంటి ఏదో ఒక మార్గం వుండాల్సిన అవసరం కూడా వుంది. నీ సంకల్పానికి అది మరింత బలాన్ని చేకూర్చి, నీ ఆకాంక్షను మరింత పారదర్శికంగా ఉంచుతుంది.

ఏది ఏమైనా అవి ఇంకా అలా కొంతకాలం వుండిపోతాయి. ఎందుకంటే అవి అలావుండేందుకు నీవే దోహదం చేశావు. ఎంత వరకైతే వాటికి నీలో స్పందించేదేదో ఇంకా వుంటుందో అంతవరకూ, అవి జోక్యం చేసుకోవడం అనేది న్యాయమే అన్పించుకుంటుంది. నీలో ఏదీ వాటికి స్పందించనపుడు నీ స్వభావంలో ఏ మూలగూడ దానికి సంభంధించినది లేనపుడు అవి తప్పకుండా నిన్నువిడిచి వెళ్ళిపోతాయి.

ఎప్పుడైనా సరే, ఏ దాడి అయినా జరిగినపుడు అవి

బయటినుండి వచ్చినదనీ "ఇది నాది కాదు. దీనితో నాకెలాంటి సంబంధం లేదు" అనుకోవడమే తెలివైన వైఖరి. నీలో నిమ్నస్థాయి నుండి నీమనసులోకి ప్రవేశించే తాకిళ్ళు, కోరికలు అనుమానాలు శంకలు అన్నింటి పట్ల అదేవైఖరి అవలంబించాలి. అలాకాక వాటితో నీవు మమేకమైనపుడు వాటిని ఎదుర్కొనడం చాలా దుస్తరం. నీ స్వభావం అధిగమించడం అంత తేలికకాదనే భావానికి లోనవుతావు. కాని ఒక్కసారి "కాదు. ఇది నాది కాదు. దీనితో నాకే ప్రమేయం లేదు". అని చెప్పకోగలిగితే వాటిని పారద్రోలడం చాలా తేలిక.

★ ★ ★

ప్రశాంతంగా ఉండగలిగినప్పుడే వాటిని అవగాహన చేసుకొని ఏదైన చేయగలవు. అలాకాక కలవరపాటుకు లోనైనా బలవంతం పెట్టినా, వాటికి సహాయపడటం అనేది తెలివితక్కువ తనం కింద లెక్క. భగవంతుని సన్నిధిని తెలిపే మొదటి సంకేతం, శాంతి.

అతిమానస భవిష్యత్తు ఆవిష్కరణ కోసం మనల్ని మనం సన్నద్ధం చేసుకొనడం కోసం ఇతర ప్రదేశాలకన్నా బాగా చేసేందుకు అవకాశం ఉంది కనుక మనం ఇక్కడ ఉన్నాం. ఈ విషయాన్ని మనం ఎన్నడు మరువరాదు. ఈ విషయంలో సత్సంకల్పంతో చిత్తశుద్ధి కలిగి దీనిని సిద్ధింపచేసుకొనేందుకు సన్నద్ధమై ఉన్నవారందరికీ నా విజ్ఞాపన.

★ ★ ★

ఇంత వరకు నీకు తెలిసింది, ఇంకా తెలిసుకొనబోయేదాని ముందు ఏమీ కాదని ఎప్పడు అనుకుంటావో, ఇంత వరకు చేసిందేమైనా ఉంటే అది ఇంకా చేయవలసినదానికి ప్రారంభ బిందువేనని ఎప్పడు అనుకుంటావో "భవిష్యత్తు అనేది సహస్రానేక సూర్యకిరణాల వంటి అవకాశాలతో అలరారుతూ ఇంకా సాధించాల్సింది, ఎంతో ఉన్నట్లుగా కనిపిస్తుందో, అదీ రేపటి అనుభవ సంపదలతో అలారారే నిండు యవ్వనం, నేలమీద ఎన్ని సంవత్సరాలు గడిపినప్పటికీ.

ఇంక నీ శరీరం నిన్ను పరాజితుడ్ని చేయరాదనుకుంటే అనవసరపు కలవరపాటులతో నీ శక్తి యుక్తుల్ని వృధా చేసుకోకు. ఏమి చేసినా ప్రశాంతంగా, ప్రసన్నంగా చేయి. మహత్తర శక్తి అనేది మౌనంలోనూ ప్రశాంతిలోనూ ఉంటుంది.

అనువాదం : కొంగర భాస్కరరావు

ఆత్మనిగ్రహం గురించి కథలు

ఒక పెంకి గుఱ్ఱాన్ని మచ్చిక చేయొచ్చు. కాని ఒక పెద్దపులికి కళ్లెం తగిలించలేము. ఎందుకంటే ఎవరికీ లొంగని అసాధ్యమయిన భయంకర క్రూర స్వభావం పెద్దపులిది. పెద్దపులినించి ఏ రకమైన మంచిని ఆశించలేము. అది మనకి కీడుచేయకుండా వుండాలంటే దానిని చంపడంతప్ప మరో మార్గం లేదు.

కాని పెంకి గుఱ్ఱం మొదట లొంగకుండా అల్లరి పెట్టి ఎంత మొండితనం చేసినా, కొంచెం ఓర్పుగా ప్రయత్నిస్తే, లొంగుతుంది. తరువాత మనకి మచ్చికయి పోతుంది. మనల్ని ప్రేమిస్తుంది కూడా. చివరికి దానినోటికి ఏది అందించి నా తనంతట తనే ముందుకి వచ్చి నోరుజాచి అందుకుంటుంది.

మనుషుల్లో కూడా నిగ్రహించుకోలేనంత తీవ్రంగా, తిరగబడి బాధించే కోరికలు, ప్రలోభాలు వుంటాయి. ఇలాంటివి పెద్దపులిలాగ లొంగుబాటుకి రాకపోవడమన్నది చాలా అరుదు. ఇవి సాధారణంగా పెంకి గుఱ్ఱాలలాంటివి. అది విజృంభించకుండా వుండడానికి కళ్లెం అవసరం. దానికి తగిన కళ్లెం నీకు నువ్వే వేసుకోవాలి. దీని పేరే ఆత్మనిగ్రహం.

ఫ్రాన్సు దేశపు ఉత్తరభాగంలో ఒక పట్నం వుంది. అక్కడ నాకు తెలిసిన కుర్రాడొకడు వుండేవాడు. అతడు కల్లాకపటం లేని స్వచ్ఛమైన స్వభావం కలవాడు. అయినా అతిత్వరగా కోపం తెచ్చుకునే ఉద్రేకి. ఎప్పుడూ సహనం కోల్పోయి చిరాకుపడుతూనే వుండేవాడు.

ఒకరోజు అతడిని నేనడిగాను. నీలాంటి బలమైన కుర్రాడికి కష్టమైన పనేది? నిన్నే స్నేహితుడైనా అవమానిస్తే పిడికిలి బిగించివాడి మొహం బద్దలయేలా కొట్టడమా? లేక పైకెత్తిన చేతిని జేబులో పెట్టుకుని కోపాన్ని అదుపు చేసుకోవడమా"? అని.

"నా చేతిని జేబులో పెట్టుకోవడమే" అన్నది అతడి జవాబు. కాని నీలాంటి ధైర్య సాహసాలు గల కుర్రాడికి కష్టమైనది సాధించడమా? సులభమైనది చెయ్యడమా? యేది యెక్కువ యోగ్యమైనది? మళ్ళీ ప్రశ్నించాను.

"కష్టమైనది సాధించడమే" అని అతడి జవాబు.

మరింకేం. అదే మంచిది. మళ్ళీ నీకు అవకాశం వచ్చినప్పడు అలా చెయ్యడానికి ప్రయత్నించు అన్నాను.

కొంతకాలం తర్వాత ఆ కుర్రాడు మళ్ళీ నా వద్దకొచ్చి అన్నాడు. "అత్యంత కష్టమైన పని నేను చెయ్యగలిగేను"అని. అది వివరించాడు. నాతో పని చేస్తున్న కుర్రాడొకుడు అతడు కోపిష్టి అని అందరూ అంటూ వుంటారు. ఒకసారి కోపంలో నన్ను కొట్టాడు. నేనతడి కంటే బలవంతుడినే. ఎప్పట్లాగే నేను తిరిగి కొడతాననుకొని నానించి రక్షించుకోవడానికి సిద్దపడుతున్నాడు. అప్పడు మీరు చెప్పిన మాటలు గుర్తు తెచ్చుకొని నన్ను నేను నిగ్రహించుకున్నాను. అలా నిగ్రహించునకోడం నేననుకున్న దాని కంటే చాలా కష్టమే అయింది. అయినా అతి కష్టం మీద నా చేతిని జేబులో పెట్టుకున్నాను. ఎప్పడైతే తిరిగికొట్టకుండా నేను నాచేతిని జేబులో పెట్టుకున్నానో, మరుక్షణమే నాకోపమంతా యెగిరిపోయింది. నాస్నేహితుడి మీద జాలివేసింది. స్నేహపూర్వకంగా చేయి జాపాను. వాడు నోటమాటరాక ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరచి నావేపు చూస్తూ ఒక క్షణం అలా వుండి పోయాడు. తరువాత నా చేయి గట్టిగా పట్టుకొని వూపుతూ ఉద్వేగంగా నువ్వు నన్నేం చేసినా నేనేమీ అనుకోను. ఇకనుంచీ ఎప్పటికీ నేను నీ స్నేహితుణ్ణి". అన్నాడు.

ఆ విధంగా ఆ బాలుడు తనకోపాన్ని అదుపులో పెట్టు కున్నాడు. ఇలా కళ్ళెం వేయ్యవలసిన విషయాలెన్నో వున్నాయి.

అల్‌కొసాయ్ అనే అరబ్బీ కవి యెడారిలో నివసిస్తూ వుండే

వాడు. ఒక రోజతను ఒక చక్కని నాబా చెట్టు కలపనించి వొక విల్లు, కొన్ని అమ్ములు తయారు చేసుకున్నాడు.

రాత్రి కాగానే అడివి గాడిదల్ని వేటాడ్డానికి బయలు దేరాడు. కొంచెం సేపటకి వొకమంద నడుస్త్తున్న గిట్టల చప్పడు వినిపించింది. వేంటనే అతడు తన మొదటి బాణం వదిలాడు. అదొక గాడిదకి తగిలి దాని శరీరంలోంచి దూసుకుపోయింది. అప్పడు ఆ బాణం వొక రాతికి తగిలిన చప్పడులా వినిపించింది. చీకట్లో బాణం గురి తప్పిందనుకున్నాడు. మరొక బాణం వదిలాడు. మళ్ళీ అలాగే జరిగింది. అది కూడా గురితప్పిందనుకున్నాడు. అలావొక దానితరువాత వొకటి ఐదు బాణాలు వదిలి అన్నీ అదే చప్పడు రావడంతో బాణాలు వెయ్యడం మానుకుని కోపంతో విల్లు విరిచి పారేశాడు. తెల్లవారి వెలుతురులో చూస్తే అయిదు గాడిదలు రాతికి యెదురుగా చచ్చి పడివున్నాయి.

అతడు కాస్త వోర్పు వహించి తెల్లవారే వరకు వేచి ఉండి ఉంటే అతడు, తన ఓరిమిని దానితో పాటు విల్లునుకూడా పోగొట్టుకుని ఉండేవాడు కాదు.

అలా అని వ్యక్తిత్వ లక్షణాలుగా ఉండే, సాహసం, జీవశక్తులను నష్టపరిచి బలహీనపర్చే శిక్షణ అంటే మాకెంతో గొప్పగౌరవం అనుకోకూడదు. పొగరుబోతు గుర్రంనోటికి కళ్లెం బిగించటమంటే దాని నోటిని చీల్చి. పళ్లు రాలగొట్టాలనికాదు. తను సక్రమంగా పనిచేయాలని భావించినపుడు, సన్మార్గంలో ఉంచటానికి కళ్లెం బిగించాలి. అలాగని అసలు తను ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు వేయలేనంత గట్టిగా కళ్లెం బిగించటమూ కాదు.

దురదృష్టవశాత్తూ, మనుషుల్లో అనేక రకాల బలహీనతలున్న వాళ్లు వుంటారు. కొంతమంది వొక్క అదిలింపుతో గొత్తెల్లా ఆలోచన లేకుండా తలవంచుకుపోతారు.

బానిస మనస్తత్వంతో కూడిన విపరీత స్వభావంతో మొద్దుబారిపోయి అవసరమయిన దానికి మించిన సహనంతో స్తబ్దుగా కొంతమంది వుంటారు.

అబూహొమన్ అల్హారి అనే అతడు విపరీత సహనానికి మారు పేరు. ఒక రోజతడు ఒక విందుకి ఆహ్వానించ బడ్డాడు. తీరా అక్కడికి వెళ్ళాక, విందుకి పిలిచినతడు ఆరోజు యితడికివిందివ్వలేక పోతున్నానని, అందుకు క్షమించిమని కోరుతూ వెనక్కి పంపేసాడు. తీరా యితడు యింటికి వెళ్ళిన వెంటనే ఆ స్నేహితుడే మళ్ళీ విందువున్నది. పొరపాటుగా చెప్పేను. తప్పక రమ్మని పిలిచాడు. యితడు వెళ్తే మొదటిలాగే తిప్పిపంపేశాడు. ఇలా చాలా సార్లు యితడిని తిప్పి చివరికి అందరి సమక్షంలో అతనితో నీ వోర్పుని పరీక్షించడానికే యిలా చేసేను. నీ వోర్పుని, సహనాన్ని యెంతో మెచ్చుకుంటున్నానన్నాడు.

అందుకు యితడు "నువ్వు నన్నంత మెచ్చుకోనవసరం లేదులే. ఇది మెచ్చుకోదగిన విషయమే అయితే కుక్కలు కూడా నీ మెప్పుకి తగినవే అవుతాయి. ఎందుకంటే అవిపిలిచిన్నపుడు వస్తాయి. పొమ్మన్నప్పుడు పోతాడు" అంటాడు.

అహొమన్ మనిషి. కాని కుక్క కాడుకదా! అటువంటి ఓర్పువల్ల తనకిగాని, యితరులకిగాని యే ప్రయోజనం వుండకపోగా అతడి స్నేహితుల్లో అతడి హుందాతనానికి, మంచి తనానికి హాని కలుగుతుంది. ఇంతటి వెుతక న్వభావం కలవానిలో అదుపులోపెట్టుకోవలసినది ఏమీలేదా? లేకేం! ఉంది. అన్నిటికన్నా తనకు అదుపులో పెట్టడం కష్టమైనది, తన వ్యక్తిత్వ బలహీనతే. తననుతాను అదుపులో పెట్టుకోవటం తనకు చేతకాదు. అందువల్లే ప్రతివాడూ ఇష్టం వచ్చినట్లు తనను ఆదేశించే ప్రయత్నంచేసేది.

బ్రహ్మచారి అయిన యువకుడొకడు చాలా తెలివైనవాడు.

అతడికి తను తెలివైన వాడిననే విషయం తనకు కూడా తెలుసు. తన ప్రతిభని ఇంకా పెంచుకోవడానికి అదనంగా ఏం చెయ్యాలో అన్నీ చేస్తూవుంటాడు. ప్రతివారూ అతన్ని చూసి మెచ్చుకుంటూ వుంటారు. అతడు ఒక చోటినుండి మరొకచోటికి పర్యటిస్తూ వుండేవాడు. విల్లమ్ములు చెయ్యడం వచ్చిన వాడి దగ్గర విల్లమ్ములు చెయ్యడం కుండలు చెయ్యడం వచ్చిన వారి దగ్గర కుండలు చెయ్యడం, ఇళ్ళుకట్టడం మరొకరినుంచి, ఇంకా ఓడలు నిర్మాణంచేసి, సముద్రయానం చేయటం, ఇలా ఏ విద్య తెలిసిన వాళ్ళ వద్ద ఆవిద్య నేర్చుకుంటూ అనేక విద్యలలో ఆరితేరాడు. ఇలా అతడు పదహారు దేశాలు పర్యటించాడు. ఇంటికి తిరిగి వచ్చి ఎంతో గర్వంగా "నా అంతటి ప్రజ్ఞావంతుడెవరైనా ఈ భూమ్మీద వున్నాడా?" అని ప్రకటించాడు.

ఆ యువకుడిని బుద్ధ దేవుడు చూసేడు, అతడు నేర్చుకున్న విద్యలన్నిటికంటె విశిష్టమైన కళ ఒకటి అతనికి నేర్పాలనుకుంటాడు. ఒక వృద్ధ శ్రమణకుడి వేషంలో చేతిలో భిక్షా పాత్రలో అతడి ముందు ప్రత్యక్షమవుతాడు.

"ఎవరునువ్వు?" బ్రహ్మచారి ప్రశ్నిస్తాడు.

"శరీరాన్ని అదుపులోపెట్టుకోగలిగిన మనిషిని నేను." బుద్ధుడి జవాబు

"ఏమిటి నీవుద్దేశం?" మళ్ళీ బ్రహ్మచారి ప్రశ్న.

"విలుకాడు గురిచూసి బాణం వెయ్యగలడు. నావికుడు నావను నడపగలడు. భవన నిర్మాత భవనాన్ని చక్కగా నిర్మించగలడు. జ్ఞాని అయినవాడు మాత్రమే తననితాను అదుపులో పెట్టుకోగలడు." బుద్ధ దేవుడి జవాబు.

"ఏవిధంగా?" బ్రహ్మచారి ప్రశ్న.

"ఎదుటి వారిచే పొగడ బడినప్పడు, నిందించబడినప్పడు

కూడా ఎటువంటి వికారానికి లోనుకాకుండా స్థిత ప్రజ్ఞుడై వుంటాడు. సత్యమార్గాన్ని ప్రేమించి అనుసరిస్తూ ప్రశాంత జీవనాన్ని గడుపుతాడు". అని బుద్ధ దేవుడి జవాబు.

స్వచ్ఛమైన మంచి మనసున్న పిల్లలు మీరు. మిమ్మల్ని మీరు అదుపు చేసుకోవడం నేర్చుకోవాలి. స్వభావాన్ని అదుపులో పెట్టేందుకు ఒక గట్టి కళ్లెం వెయ్యవలసి వచ్చినప్పడు వెయ్యండి. కాని ఫిర్యాదు చెయ్యకండి. ఎంత ప్రయత్నించినా కదలని కొయ్యగుఱ్ఱం కంటె క్రమంగా అదుపులోకి వచ్చే చురుకైన గుఱ్ఱం మేలు. దానికి కళ్లెం వెయ్యాలి గాని కొయ్య గుఱ్ఱానికి వెయ్యడం హాస్యాస్పదం.

- శ్రీమాత

శ్రీమాత తన గురించి తాను చెప్పినది.

అన్ని విషయాలు అందులో అత్యంత బాధాకరమైన విషయాలైనాసరే, నాకు తెలిసినప్పడు వాటి ప్రభావం నామీద బొత్తిగా వుండదు. అవన్నీ అత్యంత ప్రశాంతంగా తటస్థంగానే స్వీకరిస్తాను. అలాగని క్రియాశూన్య వైఖరితో కాదు. ఏవిధమైన బాధ, ప్రతిస్పందన లేకుండా కేవలం తటస్థంగా స్పష్టమైన సమభావంతో వుంటాను. ఈ సమత్వభావనతోనే యేది చెయ్యాలి, యేం చెప్పాలి, యేం వ్రాయాలి, యేం నిర్ణయించుకోవాలి అన్నవి చాలా సంక్షిప్తంగా ప్రతీదీ స్వయంగా, బాధ్యతగా, స్పష్టమైన అవగాహనతో, నిర్వర్తించబడుతుంది. అంతా సమగ్ర సమతా వైఖరిలోనే జరుగుతుంది. అదే సమయంలో శక్తివంతమైనస్పృహతో పరిపూర్ణ తటస్థ వైఖరిలో నిర్వహించబడుతుంది. ఆ నిర్వహణలో దివ్యశక్తి పొంగి ప్రవాహవేగంతో పనిచేస్తుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి

దైవం సర్వాంతర్యామి

సర్వోపగతుండు దైవము. మనము, ఇతరులు, జ్ఞాని, అజ్ఞాని, మిత్రుడు, శత్రువు, మనిషి, పశువు, పుణ్యాత్ముడు, పాపాత్ముడు, వీరిమధ్య సారభూతంగా మనం విచక్షణ చూపనవసరం లేదు. ఎవ్వరినీ ఈసడించరాదు. ద్వేషించ కూడదు. అసహ్యించుకోకూడదు. అందరిలో ప్రచ్ఛన్నంగా, లీలా వినోదిగా, అధిష్ఠితుడై ఉన్న సర్వేశ్వరునే మనం దర్శించాలి. కొందరిలో కొంతగాను, మరికొందరిలో మరింతగాను వ్యక్తమవుతాడు. కొందరిలో గుప్తంగా, ఇంకొందరిలో పూర్తిగా వక్రీకరింపబడి, ఆయన సంకల్పానుసారంగా, వారివారి స్వభావ, రూప, లీలా విన్యాసాలకు అనుగుణంగా వెల్లడి కాబడతాడు. ఒకే జీవాత్మమనమంతా. భిన్నరూపాలు వహించి ఉన్న వాళ్లం. ద్వేషం, అయిష్టత, తృణీకారం, అసహ్యం, అంటిపెట్టుకొని ఉండటం, అనుబంధం, ప్రత్యేక ఇష్టాయిష్టాలు - ఇవి సహజమే. ఒక స్థాయిలో అవసరమే. తప్పనిసరియే. అవి మనలోని దివ్యప్రకృతికి సమ్మతమై, దానిని పరిపోషించి నిలపెట్టడానికి సహకరిస్తాయి. అయితే ఇవి కర్మయోగికి అవశేషాలు, తప్పటడుగులు. అవిద్యా ప్రక్రియలు. ఆధ్యాత్మిక పురోగమనంలో అవి స్వభావం నుంచి వైదొలగుతాయి. పరిణతి చెందని జీవాత్మ సఫలమవటానికి ఇవి అవసరం. దివ్యసంస్కారంలో పరిణితి చెందిన జీవాత్మనుంచి ఇవి జారుకుంటాయి. మనం పొందగోరే దివ్య చేతన ఉత్థానం దుర్ఛేద్యంగాను, తీవ్రముగాను కనపడవచ్చు. తీవ్ర వినాశకరంగానూ ఉండవచ్చు. కాని అక్కడ ద్వేషము ఉండదు. అది ఒక దివ్య వక్రోక్తిగా కనిపిస్తుంది. అంతే కాని అదితృణీకారము కాదు. ఒక నిర్మలమైన సమ్యక్‌దృష్టి. నిరాకరణ బలీయంగా ఉండవచ్చు. అంతమాత్రంచేత అక్కడ అసహ్యము, అయిష్టత ఉండదు. ఒక వేళ విధ్వంసం చేయాల్సివచ్చినా అందుకు

ఏవగించుకోకూడదు. అది శాశ్వతుడు అయిన వాని యొక్క ప్రచ్ఛన్న తాత్కాలిక సంచాలనంగా గుర్తించాలి.

<u>సర్వం విశ్వేశ్వరమయం:</u> ఏకైక పరమాత్మయొక్క అభివ్యక్తీకరణ యే సృష్టి అంతా. కాబట్టి సర్వులయెడల ఆత్మసారూప్యతా భావన (equality of soul) కలిగిఉండాలి. సుందరము, వికారము, లోపభూయిష్టము, పరిపూర్ణము, ఉన్నతము, నీచము, ఖేదము మోదము, మంచి,చెడు వీటన్నిటి పట్ల సమభావంకలిగి ఉండాలి. అపుడిక ద్వేషము, తృణీకారము, ఏవగింపు - వీటికి తావుండబోదు. ప్రత్యామ్నాయంగా సమదృష్టియే ఉంటుంది. అది విషయాలను అవి ఉన్న నిర్ణీతస్థలాలో, వాటియొక్క వాస్తవ లక్షణాలను దర్శిస్తుంది. సమస్త విషయాలు తమ శక్త్యానుగుణంగా వ్యక్తమవటం, లేదా అవ్యక్తంగా ఉండటం, బాగుపడటం లేదా భ్రష్టమవటం జరుగుతుంది. తమ స్వభావానికి ఉద్దేశింపబడిన పరిస్థితులలో ఏదోలోపం వాటికి తప్పకపోవచ్చు. ఎందుకంటే ఇక్కడ మనం ఒకటి తెలుసుకుంటాం. (అది ఏమిటంటే) సమస్త విషయాలు తమ శక్త్యానుగుణంగా వ్యక్తమవటమో లేదా అవ్యక్తంగానే ఉండిపోవటమో జరుగుతుంది. వృద్ధి పొందటమో, వక్రంగా తయారుకావటమో జరుగుతుంది. లేదా వాటి యొక్క నిర్దేశిత పరిస్థితులలో తప్పనిసరియైన లోపంతో వ్యక్తమవుతుంది, లేదా తమ వర్తమాన ప్రాధాన్యత కాక ప్రయోజనానికి అనుగుణంగా వ్యక్తమవుతుంది. లేదా తమ స్వభావ పరిణామ క్రియానుగుణంగా వ్యక్తమవుతుంది. లేదా అక్కడ ఉన్న మొత్తం విషయ సముదాయం కార్యరూపం దాల్చవలసిన దివ్యశక్తిగా, అంతిమఫలితంగా పరిపూర్ణ కార్యరూపం దాల్చి అభివ్యక్త పురోగతికి అనుగుణంగా వ్యక్తమవుతుంది. లేదా అవ్యక్తంగానే ఉండిపోవచ్చు. That truth is what we must seek and discover behind the

transitory expression , అనిత్యమైన వ్యక్తీకరణల వెనుకనుండే 'తత్' నిత్యసత్యమునే మనము అన్వేషించి కనిపెట్టవలసినది. అప్పుడే పైకి అగుపించే బాహ్య రూపాలకు, వికృతాలకు, లోపాలకు నిరుత్సాహపడకుండా మరుగున ఉన్న అమలిన స్వచ్ఛ సుందర పరిపూర్ణ దైవాన్ని ఆరాధించగలం. నిజానికి సర్వమూ పరిణామం చెందాలి. వికృతమై ఉన్నదానికి బదులు దివ్య సౌందర్యాన్ని స్వీకరించాలి. అపరిపూర్ణంగా ఉన్నదానితో సరిపెట్టుకోకుండా పరిపూర్ణతకు కృషి చేయాలి. సర్వోన్నత శ్రేయమే సార్వత్రిక లక్ష్యం కావాలి, కాని హానికరమైనది కాకూడదు. ఏమి చేయవలసి వచ్చినా అది ఆధ్యాత్మిక అవగాహన పరిజ్ఞానంతో చేయాలి. దివ్యానంద సుందర పరిపూర్ణ శ్రేయమే అనుసరణీయం. అంతేకాని వీటికి సంబంధిత మానవ ప్రమాణాలు కాదు. సమత లేకపోవటం అనేది, అజ్ఞానం చేతనే మనం ఇంకా నడిపించబడుతున్నామనే దానికి సంకేతం. నిజానికి మనకేది అర్ధంకాదు. పాత అపరిపూర్ణతలు నాశనం చేసేది క్రొత్తవాటిని సృష్టించటానికే అనేది అసంబద్ధంకాదు. ఎందుకంటే, దివ్యమైన విలువలస్థానంలో మేధోవరమైన యుక్తాయుక్త పరిజ్ఞానం, వాంఛితాత్మలతో పూరిస్తున్నాం.

సమత్వమంటే కొత్త రకమైన అజ్ఞానం, అంధత్వంకాదు. మనక దృష్టిని అది కోరదు. రకరకాలైన వన్నెలు, చిన్నెలను నిర్మూలించే ప్రయత్నంచేయదు. తేడాలుంటాయి. వ్యక్తీకరణలో వైవిధ్యం ఉంటుంది. వైవిధ్యాన్ని మరింత యుక్తంగా గ్రహిస్తాం. పక్షపాతంతో, అనుచిత రాగద్వేషాలతో, ప్రశంసా, తృణీకారాలతో, సానుభూతి, అయిష్టతలతో ఆకర్షణలతో, మనకదృష్టితో-గ్రహించం. ఈ వైవిధ్యాలకు వెనుక మనం ఎప్పుడూ దర్శించేది అంతర్నిహితంగా అధివసించి ఉండే The Complete and Immutable-పరిపూర్ణుని, నిర్వికారుని. మనకది అదృశ్యంగా ఉంటే

వివేకవంతమైన దివ్యప్రయోజనంలో, విశిష్టమైన అభివ్యక్తీకరణలో నమ్మకం కుదురుతుంది. తెలుసుకుంటాం. సంవేదన కలుగుతుంది. మానవ విలువలకు అది పరిపూర్ణ సామరస్య పూర్వకంగా కనిపిస్తున్నదా లేక అపరిపూర్ణంగాను, వెురటుగాను, అసంబద్ధంగాను దుర్మార్గంగా ఉన్నదా అనే అవగాహనతో కూడిన వివేకం కలుగుతుంది.

సర్వకర్మాధిష్ఠానదైవం:

అందుచేత సర్వసంఘటనల పట్ల, బాధాకరమైనవి అయినా, ఆనంద ప్రదమైనవి అయినా - గెలుపు, ఓటమిలు, మర్యాద, అమర్యాదలు, కీర్తి, అపకీర్తిలు, అదృష్ట, దురదృష్టాలు, అన్ని విషయాలలోను ఒకేరకమైన సమబుద్ధి కలిగి ఉంటాం. ఎందుకంటే అన్ని సంభావ్యతలలోను, సర్వఫలాధిపతి యొక్క ఇచ్ఛాశక్తిని దర్శిస్తాం. పరిణామ ప్రక్రియ తాలుకు వ్యక్తీకరణలో మరో ముందడుగును గమనిస్తాం. కాకపోతే దర్శించగలిగే అంతర్చక్షువు ఉండాలి. అలా ఉన్నవారే, శక్తులలో, వాటియొక్క లీలావిలాసహేలలలో, తత్ఫలితాలలో, విషయములలో, సకలజీవులలో దైవాభివ్యక్తతను దర్శిస్తారు. విషయాలన్నీ దివ్యసన్నివేశాలుగా సాగుతుంటాయి. సర్వజనీనమైన ప్రతిచలిత చాలనము - వ్యధ, కామన, ఆనందము, పరితృప్తి - వీటన్నిటి అనుసంధానానికి అవుసరమయేవే. వీటిపై తిరుగుబాటు, వీటిని నిందించటం, గగ్గోలుపెట్టడం - ఇవన్నీ అజ్ఞానపూరిత, క్రమశిక్షణా రహితమైన అంతర్బుద్ధిప్రేరణలు, ఈ లీలాహేలలో వాటి ప్రయోజనం వాటికి ఉంది. అవసరమే. సహకారికూడా. దివ్యాభివృద్ధికి, సమయం వచ్చినపుడు సాధికారిక ఆదేశాలుగా ఉపకరిస్తాయి. కాని అజ్ఞానంతో కూడిన తిరుగుబాటు పరిణతి చెందని జీవాత్మ, లేక, అపరిపక్వయౌవన దశకి సంబంధించినది. పరిపక్వ జీవాత్మ

ఖండించదు. అవగాహనతో వశపర్చుకుంటుంది. గగ్గోలు పెట్టదు. స్వీకరిస్తుంది. మెరుగు పరిచి పరిపూర్ణ సాధనకు శ్రమిస్తుంది. అంతర్గతంగా తిరుగుబాటు చేయదు. ఆజ్ఞాపాలనకు కృషి చేస్తుంది. సాధిస్తుంది. రూపాంతరీకరిస్తుంది. కాబట్టి అన్ని విషయాలను సమ్యక్ దృష్టితో జగదీశ్వరునినుంచి స్వీకరించాలి. వైఫల్యాన్ని మార్పుగా తీసుకోవాలి. దివ్యముహూర్తం ఆసన్నమయ్యే దాకా నిశ్చలంగా విజయంలో భాగంగా అంగీకరించాలి. దివ్య విధివిధానంలో భాగాలుగా సంభవిస్తాయి. మరీ అంత హర్షాతిరేకాలకు లోబడి పోకూడదు. వాటి అనుభూతిలో, మనో, శరీర, జీవాత్మలు తీవ్రాతితీవ్ర దుఃఖానుభవాలలో కూడా స్థిరంగా నిలబడతాయి. అలా మహత్తరమైన సమతూకంతో సమచిత్తంతో, స్థిరంగా అన్ని విషయాలను ప్రశాంతంగా ఎదుర్కొన గలగాలి. పరమోన్నత బ్రహ్మానంద స్థాయికి చేరుకోగలిగేందుకు సన్నద్ధమయ్యే వరకు ఇలానే కొనసాగాలి. తప్పదు.

సమత లేకుండా సాధనకి సుస్థిరపునాది అసాధ్యం. ఎలాటి అననుకూల పరిస్థితులనైనా, మనుష్యుల ప్రవర్తనలు ఎంత తిరస్కరించవలసినవిగా, అయోగ్యంగా ఉన్నా వాటిని పరిపూర్ణ ప్రశాంతతో, ఏ వ్యాకులపాటులేకుండా, స్వీకరించగలగటం, నేర్చుకోవాలి. ఇవన్నీ సమతకు సవాళ్లు. అంతా సవ్యంగా ఉండి, పరిస్థితులు సానుకూలంగా ఉన్నపుడు నిబ్బరంగా ఉండటం సులువే! ప్రతికూల పరిస్థితులు ఎదుర్కోవలసి వచ్చినపుడే, నీ నిశ్చల, ప్రశాంత సమతలకు అవి పరీక్షలుగా ఉంటాయి. కాని అవి అపుడే మరింత బలపడతాయి. పరిపూర్ణతను సంతరించుకుంటాయి.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

నిష్క్రియ, సక్రియ సమత

- శ్రీఅరవిందులు

సమతకు రెండు పార్శ్వాలున్నాయి. ఒకటి నిష్క్రియ సమత, రెండు సక్రియ సమత.

సంపూర్ణ మరియు పరిపూర్ణ సమతను సవివరంగా పరిశీలించినట్లైతే, దానికి రెండు పార్శ్వాలున్నట్లు కన్పిస్తుంది. అందుచేత ఒకదాని తర్వాత మరొకటిగా చేసే రెండు సాధనా పద్ధతుల ద్వారాకూడా సమతా స్థితికి చేరుకోవచ్చు. ఒక పద్ధతి నిమ్న ప్రకృతి చర్యలనుండి మనల్ని విముక్తంచేసి దివ్య అస్తిత్వం యొక్క స్థిర శాంతిలోని కనుమతిస్తుంది. రెండో పద్ధతి ఉన్నతతర ప్రకృతికి సంబంధించిన పూర్ణ అస్తిత్వంలోనికి, శక్తిలోనికి ఉద్ధరిస్తుంది. అంతేగాక దివ్యమైన అనంతజ్ఞానం, దివ్యకర్మకై సంకల్పం, ఆనందాల సమతా స్థితికి, విశ్వజనీనతలోనికి ఎదిగేటట్లు చేస్తుంది. మొదటి పార్శ్వం ఒక నిష్క్రియ లేక అభావసమతగా చెప్పవచ్చు. దృగ్గోచర జగత్తు యొక్క ఆటుపోట్లను, కన్పించే ద్వంద్వాలను, మనపై విధించే ప్రతిచర్యలను, నిర్వికారంగా స్వీకరించగల సమత అది. రెండో పార్శ్వం సక్రియమైనది, సద్భావాత్మకమైన సమత. ఇది దృగ్గోచర జగత్తును అంగీకరిస్తుంది, కాని ఏకైక దివ్యపురుషుని యొక్క అభివ్యక్తిగా మాత్రమే. మనలోని దివ్య స్వభావంనుండి బహిర్గతమయ్యే సమతా దృష్టితో స్వీకరించి వాటిని వాటిలోనే దాగివున్న విలువల్లోనికి రూపాంతరం చెందిస్తుంది. ఏకైక బ్రహ్మం యొక్క శాంతిలో నివసిస్తూ మొదటి పార్శ్వం జగత్తులో చురుగ్గా వున్న అవిద్యను తనకు దూరంగా నెట్టివేస్తుంది. రెండో పార్శ్వం ఆ దివ్య శాంతిలోనేగాక, దైవ ఆనందంలో గూడా నివసిస్తుంది. ప్రకృతిలో జీవిస్తున్న జీవితంపై

దివ్యజ్ఞానాన్ని, శక్తిని, అంతర దివ్యసత్తయొక్క ఆనందాన్ని విధిస్తుంది.

నిష్క్రియాత్మక లేక ఉదాసీన సమతకు దారితీసే త్రివిధమార్గాలు :

ఒక అభావ లేక నిర్వికారంగా, జరిగేదాన్ని స్వీకరించే స్థితికి దారితీసే కృషి మూడు విభిన్న సూత్రాల ఆధారంగా జరుగుతుంది. ఈ మూడు విధానాలూ ఒకే ఫలితంవైపు, వాటి పతాక స్థాయియైన - క్షమ, ఉదాసీనత, శరణాగతికి దారితీస్తాయి.

క్షమ : (సంకల్ప మార్గం)

దృగ్గోచర జగత్తుకు సంబంధించిన సంస్పర్శలు, ఆటుపోట్లు, సూచనలు మనల్ని అన్నివైపుల నుండి చుట్టు ముడ్తుంటాయి. ఒత్తిడి కలిగించే వాటి భావోద్వేగాలు, ప్రకోపింపజేసే ప్రభావాలు, కదిలించి వేసే బుద్ధిగత ప్రతిస్పందనలు మనల్ని ఆవహించకుండా (భావాతీతంగా) భరించగల మనలోని ఆత్మశక్తి మీద క్షమ ఆధారపడివుంటుంది.

రెండో విధానం : పక్షపాతంలేని ఉదాసీనత :

వస్తువుల యెడల ఆకర్షణ, వికర్షణ, రెండింటినీ తిరస్కరించడం, వాటియెడల వివేకవంతమైన ఉదాసీనతను, నిషిద్ధ వస్తువులుగా తిరస్కారాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోవడం విషయాల యందు అనాసక్తిని, వైరాగ్యాన్ని అలవాటు చేసుకోవడం ఈ రెండో విధానం. సంకల్పం సదా ఆవశ్యకమైనప్పటికీ, ఈ ధోరణి సంకల్పం మీద కంటె జ్ఞానం మీదే ఎక్కువగా ఆధారపడ్తుంది. మనకు సంబంధించిన ఆవేగాలనుబాహ్యమనస్తత్వంయొక్క భ్రాంతిజనకాలుగాఈధోరణి పరిగణిస్తుంది. లేదా ఏకైక సమతాభావానికి సంబంధించిన స్థిర సత్యానికి తగని, నీచపోకడలుగా పరిగణిస్తుంది. వివేకి యొక్క ప్రశాంత పరిశీలనాత్మక సంకల్పం వీటిని ఉద్వేగ రహితమైన బుద్ధి దగ్గరకు చేరనీయకుండా తిరస్కరించవలసిన ఒక ప్రాణిక లేక

భావావేశానికి సంబంధించిన అలజడిగా పరిగణిస్తుంది. అవి మనస్సునుండి కోరికను ఆవలికి నెట్టివేస్తుంది, ద్వంద్వ విలువల నాపాదించేఅహంకారాన్నివిసర్జిస్తుంది.కోరికస్థానంలోప్రాపంచిక ఆటుపోట్లవల్ల బాధపడని, ప్రేరేపింపబడని వాటిల్లో తగుల్కొనని విశుద్ధాత్మను నెలకొల్పుతుంది. భావోద్వేగాల మనస్సును శాంతింప జేస్తుంది. అజ్ఞాన భావాలను, బుద్ధ్యాత్మగూడా తిరస్కరిస్తుంది. అల్పజ్ఞానానికి సంబంధించిన ఆసక్తులన్నింటికీ అతీతమైన మార్పులేని శాశ్వతమైన ఒకే ఒక సత్యస్థాయికి బుద్ధ్యాత్మ ఉద్ధరించబడుతుంది.

భగవదేచ్ఛకు శరణాగతి (హృదయమార్గం)

మూడోమార్గం శరణాగతి. భగవత్సంకల్పానికి దాసోహమనే క్రైస్తవ సిద్ధాంతం మీద ఆధారపడిన విధానమై వుండవచ్చు లేదా కాలంలో పనిచేసే విశ్వసంకల్పం యొక్క ఒక అభివ్యక్తిగా విషయాలను, సంఘటనలను, నిరహంకారంగా అంగీకరించే విధానం. పురుషోత్తమునికి సంపూర్ణ సమర్పణా విధానమిది. మొదటిది సంకల్పానికి సంబంధించిన మార్గం, రెండోది జ్ఞానమార్గం, అవగాహనగల తార్కిక బుద్ధిమార్గం. అందుచేత ఇది చిత్తవృత్తి, హృదయానికి సంబంధించిన మార్గం, అంతేగాక భక్తి సూత్రానికి చాలాదగ్గర సంబంధంగల మార్గం. దీన్ని చివరికంటూ అనుసరిస్తే పైవాటి ఫలితమైన పరిపూర్ణ సమత దగ్గరకే చేరుస్తుంది. ఎందుచేతనంటే అహంకార గ్రంథి పట్టు సడలింది, నేను, నాది, అనే భావం అంతరించడం ఆరంభమైంది, ఆహ్లాదం కలిగించే వాటికి సంతోషించడం, అలాకానివాటికి విచారించడం ఎంతమాత్రం జరగడం లేదని గ్రహించాం. ఆసక్తితో వాటిని అంగీకరించడం లేదా బాధతో తిరస్కరించడం గాకుండా వాటిని భరిస్తున్నాం. మన అస్తిత్వపు సారథికి నివేదించిన పిదప, వాటివల్ల మనకు వ్యక్తిగతంగా లభించే ఫలితాలను గురించి పట్టించుకోవడం క్రమంగా మానివేస్తాం.

భగవంతుని దరిచేరడమనే ఒకే ఒక్క విషయాన్ని మనం ప్రధానంగా తీసుకుంటాం. లేదా విశ్వజనీన మరియు అనంత భగవదస్తిత్వంతో సంపర్కం కలిగి, సమశ్రుతిలో వుండడమే ప్రధాన మనుకుంటాం. లేదా దైవంతో మమేకమై, ఆతనికి వాహికగా, పరికరంగా, సేవకునిగా, యిష్టునిగా, అతనిలో ఆనందిస్తూ, ఆయనతో మన బాంధవ్యం నిలుపుకోవడం తప్ప మరో లక్ష్యంగాని విషాదానందాలకు కారణంగాని లేకుండా జీవించడమే ప్రధానంగా భావిస్తాం.

మనలోనించి విడివిడి మూలాలనుండి ప్రారంభమైనా ఈ మూడు మార్గాలూ బాహ్యస్పర్శలకు మానసికమైన మామూలు ప్రతిచర్యల యెడల వాటికిగల విముఖత్వం ప్రధాన కారణం వల్ల ఒకచోట కలుస్తాయి. ప్రాకృతిక బాహ్యచర్యల నుండి ఆత్మ విడివడిన రెండో కారణంవల్ల కూడా ఇవి ఏకీభవిస్తాయి.

గుణాత్మక, క్రియాత్మక సమత

ప్రపంచంనుండి ప్రశాంతంగా వెనుతిరిగి లేక ప్రశాంతంగా ప్రపంచంతో తలపడడమేగాక తిరిగి ప్రశాంతత, సమతగల పరమాత్మ శక్తితో ఆ ప్రపంచంపైకి తిరిగిరాగల, దానిని స్వాధీనం చేసుకోగల మరింత సజీవ సమతను సాధించినపుడు మన పరిపూర్ణత మరింత పరిపూర్ణం, సర్వస్వీకరణాత్మకం అవుతుందనేది స్పష్టం. ఇది సుసాధ్యమే. ఎందుకనంటే, ప్రపంచం, ప్రకృతి, కర్మ, వాస్తవానికి పూర్తిగా భిన్నమైనవిగావు, అవి పరమాత్మ, సర్వాంతరాత్మ, దైవంయొక్క అభివ్యక్తియే, సామాన్య మనస్సు యొక్క ప్రతిచర్యలు, (reactions) దైవవిలువలకు భ్రష్టరూపాలు. పరమాత్మ, అంధపదార్థ నిశ్చేతనలో అంతర్లీనమైనపుడు ప్రారంభమైన అజ్ఞానం, భ్రష్టీకరణ వల్ల దివ్యవిలువల చర్యలు మారిపోయాయి అనే సత్యం ఈ భ్రష్టత్వం వల్లే భ్రష్టత్వమే మనకు తెలియజేసిందనేది స్పష్టం. ఒకసారి భగవంతుని చేతనకు, పరమాత్మ చేతనకు పూర్తిగా చేరుకొంటే అపుడు మనం

యదార్థమైన దివ్యవిలువను విషయాలకు ఆపాదించగలం, విషయాలను, శాంతంగా, ఆనందంగా, జ్ఞానంతో, పరమాత్మ సంకల్పదృష్టితో స్వీకరించగలం, వాటిపై పనిచేయగలం. మనం అలా చేయడం ప్రారంభించి నపుడు జగత్తులో అన్నింటి నుండి సమానమైన ఆనందాన్ని అంతరాత్మ అనుభవిస్తుంది. సమస్త శక్తులతో ఒకే సంకల్పం సమత్వంతో వ్యవహరిస్తుంది, ఈ దైవ అభివ్యక్తీకరణ యొక్క దృగ్గోచర జగత్తు వెనుకగల ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని స్వంతం చేసుకొనే ఒక సమతా జ్ఞానాన్ని పొందడం అంతరాత్మకి ప్రారంభమౌతుంది. నిండైన అనంత ప్రకాశంలో శక్తిలో, ఆనందంలో దైవం ప్రపంచాన్ని స్వాధీనం చేసుకొన్నట్లు అంతరాత్మ కూడా స్వాధీనం చేసుకొంటుంది.

అందుచేత అభావ మరియు నిష్క్రియాత్మక సమత స్థానంలో సద్భావ, సజీవ సమతా యోగాన్ని ప్రతిష్టించి తద్వారా ఈ సమస్త జగత్తుతో వ్యవహరించవచ్చు.

సద్భావ సమత లేక క్రియాత్మక సమతావిధానం:

సమస్తాన్నీ తాదాత్మ్యతా భావంలో దర్శించడం, సమస్తాన్ని భగవంతునిలో దర్శించడం, భగవంతుని సమస్తంలోనూ దర్శించడమనే ఏకత్వానికి సంబంధించిన నూతన జ్ఞానం మొట్టమొదట ఈ మార్గాన్ననుసరించే వారికుండాలి. సమస్త దృశ్యమాన జగత్తు, సమస్త సంఘటనలు, సమస్త సంభావ్యతలు, వ్యక్తులందరూ, శక్తులన్నీ, ఒకే పరమాత్మయొక్క ముసుగులనీ, ఒకే ఉత్సాహంయొక్క సంచలనాలనీ, కర్మచేసే ఒకే శక్తియొక్క ఫలితాలనీ, ఒకే దివ్య జ్ఞానంతో పాలింపబడుతున్నాయనీ సమభావంతో అంగీకరించేసంకల్పంవుండాలి. ఈమహత్తరజ్ఞానసంకల్ప పునాదిపై, ప్రతిదాన్నీ, అలజడిలేని అంతరాత్మ, మనస్సులతో ఎదుర్కొనే బలం అభివృద్ధి చెందుతుంది. స్వీయాత్మ విశ్వాత్మతోమమేకం అవుతుంది.

సమస్త జీవరాశులతో ఏకత్వానుభూతి, ఏకత్వ దృష్టి లభిస్తుంది. సమస్తక్రియాశక్తులు, ఊర్జాలు, ఉత్సాహాలు, ఫలితాలు స్వీయ ఆత్మశక్తే గనుక నాకత్యంతర సన్నిహితమైనవి, నావే. నోరు మూయించవలసినవి తుద ముట్టించవలసినవి, త్రోసిపార వేయవలసినవి. ఆహంకారిక మైనవే తప్ప ఆత్మానుబంధితమైనవి కాదనేది తేటతెల్లమే అపుడే పరిపూర్ణత సిద్ధించేది. నేనిపుడు వ్యక్త్యాతీత లేదా విశ్వజనీన ఆత్మకు సంబంధితుడను. ఎందుచేతనంటే ఇపుడు నావ్యక్తిత్వం విశ్వాత్మ కార్యకలాప కేంద్రం. ఇంకా ఇతరమైన సమస్త వ్యక్తిత్వాలతో నిర్వ్యక్తికవిషయాలుగా, క్రియాశక్తులుగా కన్పించే వాటితో కూడా సంబంధం కలిగిన కేంద్రంకూడాయిది. కాని వాస్తవానికి అవికూడా వ్యక్త్యాతీత పురుషుడైన ఒకేఒక భగవంతుడు, పరమాత్మ, పరమాత్మశక్తి యొక్క, శక్తులే. నా వ్యక్తిత్వం ఆయనిదే. వైశ్వానిక సత్తతో ఏమాత్రం పొసగనిది కాదు. దానినుండి విడివడి ఉన్నదీగాదు. అది స్వతహాగానే వైశ్వానికమైనది. విశ్వానంద జ్ఞాతమయినది. తాను తెలుసుకున్నదానితో, పనిచేయుదానితో, సుఖానుభవాలతో ఏకమైనది. వాటన్నిటికి ప్రియమైనది. ఏకమైన సమానమైన విశ్వజ్ఞానానికి విశ్వసమతాసంకల్పానికి భగవంతుని సమస్తబ్రహ్మాండ అభివ్యక్తీకరణ. సమస్తానికీ సమత్వ ఆనందాన్ని చేకూర్చడం జరుగుతోంది.

ఈ పద్ధతికి గల మూడు ఫలితాలు లేక శక్తులను మనం విశ్లేషించుకుందాం.

ఉదాసీన, క్రియాశీల సమత : పూర్ణయోగం :

పూర్ణయోగం అంతర్యామి మార్గదర్శకాన్నిబట్టి స్వభావ అనుగుణంగా ఉదాసీన, క్రియాశీల సమతావిధానాలను రెంటినీ వినియోగించుకొంటుంది. అది ఉదాసీన మార్గానికి తనను తాను

పరిమితం చేసుకోదు, ఎందుకనంటే అది ఏదో వ్యక్తిగత ప్రశాంత ముక్తికి లేదా క్రియాశీల మరియు విశ్వజనీన ఆధ్యాత్మిక సత్తనిరాకరణ స్థితికి మాత్రమే దారితీస్తుంది. ఇది సమతకు గల పరిపూర్ణ లక్ష్యానికి పొసగని విషయం.

పూర్ణయోగం క్షమా విధానాన్ని గూడా ఉపయోగించు కొంటుంది. కాని వైరాగ్య బలంతోనూ, నైష్టికతతోనూ తృప్తిపడి ఆగిపోదు. సరికదా ముందుకు పోయి కార్యోన్ముఖమయ్యే బలాన్ని, సాధికారతను సంతరించుకొంటుంది. ఆ స్థితిలో ప్రయత్న పూర్వక క్షమ ఇంకెంత మాత్రం అవసరంలేదు. కారణం అప్పటికి అతని ఆత్మ ఒక ప్రశాంత శక్తి వంతమైన స్తితిలో వైశ్వానిక శక్తిని, అప్రయత్నంగా స్వాధీనంచేసుకొని వుంటుంది. అంతేగాక అదితన ప్రతిచర్యలనన్నింటినీ ఏకత్వంలోనూ, ఆనందంలోనూ ఉండి సునాయాసంగా, సంతోషంగా నిర్దేశించు సామర్థ్యం కలిగి వుంటుంది.

పూర్ణయోగం పక్షపాత రహితమైన ఉదాసీనతా విధానాన్ని వినియోగించుకొంటుంది. కాని విషయాలన్నింటినుండి విడి వడేఒక ఏకాకిని చేసే ఉదాసీనతలో మునిగిపోక, ఆత్మ సమతకుగల మహనీయ విలువలలోనికి సమస్త అనుభవాన్ని రూపాంతరీకరించు శక్తి కలిగిన జీవితాన్ని పక్షపాతం లేకుండా ఒక ఉన్నత స్థాయి వైపుకుద్ధరిస్తూ సాగిపోతుంది.

పూర్ణయోగం జీవితాన్నుండి ఉపసంహరించుకోవడం, శరణాగతి, విధానాలను గూడా తాత్కాలికంగా ఉపయోగించు కొంటుంది. దైవానికి తన వ్యక్తిగత అస్తిత్వాన్నంతట్నీ సమర్పించడం ద్వారాఅది సర్వాన్నీ స్వంతం చేసుకొనే ఆనందస్థితికి చేరుకొంటుంది. ఆస్థితిలోజీవితాన్నుండిఉపసంహరించుకోవలసినఅవసరంలేదు. విశ్వంలో పరిపూర్ణ సామరస్యతగల స్థితికి చేరుకొంటుంది. అంటే కేవలం అన్నింటికీ తలవూచుతూ అనుమతించడం గాక సర్వాన్నీ

ఆలింగనం చేసుకొనే ఏకత్వస్థితికి చేరుకొంటుంది.

పూర్ణయోగం, సద్భావాత్మక, క్రియాశీల విధానాన్ని గూడా సంపూర్ణంగా ఉపయోగించుకొంటుంది. ఈ సృష్టిని, పరిపూర్ణమైన వ్యక్తిగత జ్ఞాన శక్త్యానందాల క్షేత్రంగా మాత్రమే మార్చివేసే ఫలితాన్నిచ్చేట్లు, వస్తువులను, విషయాలను, వ్యక్తిగతంగా అంగీకరించే స్థితినిదాటి ఇంకా ఆవలికి పోతుంది. తన కోసమేగాక ఇతరులకోసం, ఇతరుల మనుగడలోనివసించే ఏకత్వాన్నది కలిగి వుంటుంది. అదేపరిపూర్ణత కోసంతపించేఇతరులకుసాయమందిస్తూ, వాళ్ళఆపరిపూర్ణతను సాధించడానికి, ఆవైపు ఉద్యమించడానికిసాయమందించేశక్తిగా పూర్ణయోగం తయారవుతుంది.

పూర్ణయోగం దైవంకోసం జీవిస్తుంది, ప్రాపంచిక జీవితాన్ని త్యజించదు. భువి, దివిలపై సంగంగాని, ఆముష్మిక మోక్షం పై రాగంగాని ఉండవు. దైవం యొక్క సమస్త భూమికలలోనూ, పరమాత్మలో, ప్రకృతిలో, అతనిలో సమతతో నివసించే సామర్థ్యం కలిగి వుంటుంది.

అనువాదం : కె.వి.రావు

కాంతి కిరణాలు

దైవంపట్ల సచ్చైతన్యంగా ఉండటమే మన జీవితలక్ష్యం.

నీ అంతరంగంలో భగవత్సాన్నిధ్యాన్ని కనుగొని దాని మార్గ దర్శకత్వంలో నీ జీవితాన్ని, భావాలను, భౌతిక కర్మాచరణను, దానికి (దైవానికి) సమర్పణ కావించటం జీవనానికి వాస్తవమైన లక్ష్యం. ఇది జీవితానికి సత్యప్రకాశవంతమైన మనుగడను ప్రసాదిస్తుంది.

మార్చి 28, 1970

★★★

జీవితానికి ఒక ప్రయోజనం ఉంది.

దైవాన్ని కనుగొని, సేవించటమే ఈ ప్రయోజనం. దైవం ఎక్కడో సుదూరంగా లేడు. మనలోనే మనభావాలకి, ఆలోచనా సముదాయానికి ఊర్ధ్వంగా ఉన్నాడు. దైవంతోనే ప్రశాంతత, నిశ్చయత, సమస్యలన్నింటికీ పరిష్కారము. నీ సమస్యలన్నిటినీ దైవానికే అప్పగించు. ఆయనే నిన్ను ఒడ్డుకు చేరుస్తాడు, నీ అన్ని బాధలనుంచి.

దైవాన్వేషణ జీవిత పరమార్థం. దైవాన్ని కనుగొన్నపుడే జీవితసాధన సిద్ధిస్తుంది.

దైవార్పణంగా దైవంలో విలీనమైన జీవితమే, సార్థకమైన జీవితం.

ఫిబ్రవరి 21, 1971

★★★

జీవితలక్ష్యం సౌఖ్యం కాదు. విధి నిర్వహణ సామాన్య జీవనలక్ష్యం. ఆధ్యాత్మిక జీవనలక్ష్యం దైవసిద్ధి.

సుఖ జీవనం కోసం జీవించకు. దైవాన్ని సేవించటానికి బ్రతుకు. అపుడు ఆ జీవనానుభవం నీకు ఊహాతీతంగా ఉంటుంది.

మార్చి 1972

★★★

వ్యక్తిగత మోక్షాన్వేషణకాక, మనకు కావల్సినది, దైవానికి జీవిత పరిపూర్ణ సమర్పణ.

దైవము :

(దైవము) మాట అంటేనే భయపడేవారికి : దైవము అంటే మా ఉద్దేశం-మనము సముపార్జించవలసిన జ్ఞాన సముదాయము, పొందవలసిన సర్వాధికారము, కావలసిన సమగ్రప్రేమ,

సాధించవలసిన పరిపూర్ణత, కాంతి, ఆనందములలో అభివ్యక్తీ కరింపవలసిన సామరస్యపూర్వకము ప్రగతిశీలము అయిన మనోనిబ్బరము, సిద్ధింపచేసుకోవలసిన అవ్యక్త, నవ్యోజ్వల కాంతి వైభవము - ఇదీ.

సెప్టెంబరు 7, 1952.

★ ★ ★

నీ ప్రగాఢ ఆకాంక్షలో భగవంతుని నుంచి ఏమి అభిలషిస్తావో నిజానికి అదే దైవము.

★ ★ ★

మనము ఆకాంక్షించి తప్పనిసరిగా సిద్ధింపచేసుకోవలసిన పరిపూర్ణత్వమే దైవము.

నవంబరు 8, 1969

మనిషిలో దివ్యత్వము :

తనలో కాపురమున్న దైవాన్ని వహిస్తూ ప్రతిజీవీ ఉంటాడు. మొత్తం విశ్వంలో, మానవుడు అంతటి బలహీనుడు, మరెవరూ లేకపోయినప్పటికీ, అంతటి దివ్యుడూ మరెవ్వడూ లేడు.

అక్టోబరు 2, 1951

★ ★ ★

దివ్య సత్యమునకు సంబంధించి మనమంతా దివ్యులమే. అతి కష్టం మీద కాని మనకది తెలియదు. సరిగ్గా, అదే మనలో దైవమని మనకు తెలియకుండా ఉండే మనం పిలుచుకునే "మనమే" దైవం.

★ ★ ★

మనలను మనం అధిగమించడంలో చేసే మన కృషికి తగినంత పరిమాణంలో మన విలువ ఉంటుంది. మనలను మనం అధిగమించటమే దివ్యత్వాన్ని పొందటం.

★ ★ ★

సాధారణ మానవత్వము భరించరానిది.

వాస్తవంగా తెలుసుకోవలసిన విజ్ఞానం కోసం, నిజంగా శక్తివంతమైన శక్తి కొరకు, నిష్కపటమైన ప్రేమకోసం మనం ఆకాంక్షించాలి.

విశ్వవ్యాప్త దైవము :

సర్వత్రా, చెత్తబుట్టలో కూడా దైవము ఉన్నదా?

సర్వవిశ్వము దివ్యాభివ్యక్తీ కరణయే. కాని మౌలికంగా పరిపూర్ణ నిశ్చైతన్యంలో అభివ్యక్తీకరణ ఆరంభమై, పిమ్మట నెమ్మది నెమ్మదిగా ఈ దివ్యచైతన్య దిశగా పునరుత్థానం చెందుతోంది.

★★★

దైవం భౌతికస్థాయిలో సౌందర్యముగాను, మానసిక స్థాయిలో విజ్ఞానము ద్వారాను, ప్రాణిక స్థాయిలో శక్తిగాను, చైత్యస్థాయిలో ప్రేమగాను వ్యక్తమవుతుంది.

మనం ఉన్నతంగా యెదిగినపుడు ఈ నాలుగు దశలు సమగ్ర చైతన్యంగా పరస్పరం సమైక్యమై పరిపూర్ణ ప్రేమ, తేజో, శక్తి, సౌందర్యాలుగా సర్వత్రా పరివ్యాప్తమై నిండి ఉండుటను కనిపెడతాము. విశ్వ కేళీలీలా పరితృప్తి కోసం మాత్రమే ఈ ఏకైక చైతన్యం బహుముఖాలుగా విభక్తమవుతుంది.

★★★

విశ్వంలో అద్భుతాలకు అంతేలేదు. అల్పమైన అహం యొక్క పరిమితులునుంచి మనం విముక్తులమయే కొలదీ ఇంకా మరెన్నో అద్భుతాలు ఆవిష్కృతమవుతాయి మనకు.

★★★

ఓ, మరిక ఎడతెరపి లేకుండా మార్పు చెందేరూప సముదాయాలను గమనించడం ఎంతమాత్రమూ కాదు సుమా! సర్వేసర్వత్రా ఉన్న "నిత్యం ఏకం పరాయాణం",ను ధ్యానించుటయే!

సెప్టెంబరు 29,1954

★★★

భయాంధకార పీడకల, ఈ భ్రాంతి మయలోకం. దీనిపై, దైవం తనఉన్నత అస్తిత్వ ఆశ్రయాన్ని అనుగ్రహించారు. పదార్థంలోని ప్రతి అణువు ఆయన యొక్క అనంతత్వ లేశము ఎంతో కొంత కలిగి ఉన్నదే!

14,నవంబరు, 1954

★★★

సర్వసృష్టి ఆయనతో పలుకుతుంది దైవంగురించి. హృదయాంత రంగంలో దాని నెలా ఆలకించాలో ఆయనకు తెలుసు.

డిశంబరు 8, 1965

★★★

దైవంయొక్క విధివిధానాలు :

దైవకృప అద్భుతము, సర్వశక్తిమంతము.

సర్వేశ్వరుని విధివిధానాలు పూర్తిగా ఆహ్లాదభరిత చమత్కార సంజనితాలు.

★★★

దైవాన్ని ఆహ్వానించటానికి ఎప్పుడూ సిద్ధంగా ఉండు. ఏ సమయంలోనైనా ఆయన నీకు దర్శన మివ్వచ్చు.

ఒక్కొక్కపుడు నిర్ణీత స్థలంలో ఆయన నిన్ను నిరీక్షింప చేసినా నీవు ఆలశ్యం చేయటానికదెంత మాత్రమూ హేతువు కాకూడదు.

సెప్టెంబరు 23, 1956

★★★

మనసు మార్చుకోవటానికి తప్పనిసరిగా, అందరి వలెనే, దైవానికీ హక్కువున్నది.

మానవ ధర్మం ప్రకారం తప్పుచేసినవాడు శిక్షింపబడాలి.

కాని మానవ ధర్మానికి మించిన ఉన్నత విధివిధాన మొకటి ఉన్నది. అదియే దివ్యధర్మము The Divine Law. దయాదాక్షిణ్య ధర్మము.

ఈ ధర్మము కారణంగానే ప్రపంచం నిలిచి ఉంటూ, దివ్యప్రేమల దిశగా పురోగమిస్తోంది.

నవంబరు 1966

శ్రీమాత - "కాంతి కిరణాలు" - సంకలనం నుంచి సేకరణ

(సశేషం)

అనువాదం : కర్రావెంకటేశ్వర్లు

సమత అంటే అర్థం

సమత్వం అంటే చెక్కుచెదరని మానసిక, ప్రాణికములతో కూడిన ప్రశాంతత. సమత్వం అంటే నీకు సంప్రాప్తించిన వాటి వలన గానీ, లేదా నీ గురించి చెప్పబడిన వాటి వలన గానీ, లేదా నీకు చేయబడిన వాటివలన గానీ, ఉద్విగ్నతకు లోనుకాకుండా లేదా చెదరకుండా ఉండటమే కాకుండా, వాటివంక సూటిదృష్టితో చూసి, ఏ విధమైన సొంత మానసిక అనుభూతుల వక్రీకరణకు లోనుగాకుండా, వాటి వెనుకనున్న వాటినీ, అవి ఎందుకు జరుగు తున్నవనీ, వాటి నుంచి ఏ పాఠం నేర్చుకోవాలనే దానిని గురించి అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి. అంటే ప్రాణిక గమనాలను స్వాధీన పరచుకోవటం. కోపం ప్రతిదానికి స్పందించేతత్వం, గర్వమే కాకుండా కోరిక తదితరము లేవీ కూడా ఆవేశానికి లోనయే సత్వము లోబరచుకోనీయకుండా, వాటివలన ఉత్పన్నమయే ఉద్వేగం, ప్రేరణలతో మాట్లాడకుండా, ప్రవర్తించకుండా, ఎల్లప్పుడూ, ఆత్మానుగత అంతఃప్రశాంత స్థితిలో ప్రవర్తించడం, మాట్లాడటం చేయాలి. ఈ విధమైన సమత్వాన్ని సమగ్ర పరిపూర్ణ పరిమాణంలో

ఎంతైనా కలిగి ఉండటం తేలికైన విషయం కాదు, కాని, ఎవరైనా, ఇతోధికంగా ఎల్లప్పుడూ ప్రయత్నిస్తూనే ఉండాలి. అంతరంగ పరిస్థితికి, బాహ్యకర్మలకు ఎక్కువగా దానినే ప్రాతిపదికగా చేసుకోవాలి.

సమత్వం అంటే మనుషులమీద, వారి ప్రకృతి మీద చేసే వాటి మీద, వారిని నడిపించే శక్తుల మీద సమాన దృష్టిని కలిగి ఉండటం. అది ఒక వ్యక్తిగత అభిప్రాయంతో చూసే దృష్టిని, న్యాయ నిర్ణయాల అంచనాలను, మానసిక పక్షపాతాన్నంతటిని కూడా మనసునుంచి దూరంగా త్రోసివేసి, వారిని గురించిన సత్యదృష్టిని పొందే సహాయం చేస్తుంది. వ్యక్తిగత అభిప్రాయాలు ఎల్లప్పుడూ ఉన్నదానిని వక్రీకరించడమేకాక, మనుషులచర్యలలోను, ఒక్క చర్యలను మాత్రమే కాకుండా, వెనుక ఏమీలేని విషయాలను చూస్తుంది. ఫలితం - పొరపాటుగా అర్థం చేసుకోవటం, పొరపాటు నిర్ణయాలు. ఇవి నిజానికి వైదొలగించుకోగలిగేవే. వేటి బారినైతే పడకుండా తప్పించుకోవచ్చో, ఆ అల్ప విషయాలు భూతద్దంలో అగుపించి పెద్ద దుమారమే లేపుతాయి. జీవితంలో జరిగే వాటిలో సగానికిపైగా ఈరకమైన అనర్థాలు ఈ కారణాలవల్లనే జరగడం నేను చూశాను. కాని సామాన్య జీవితంలో వ్యక్తిగత అభిప్రాయాలు, సున్నితత్వం అనేవి మనిషి ప్రకృతిలో ఎప్పుడూ అంతర్భాగంగా ఉంటాయి, ఆత్మరక్షణకు అవి అవసరం కావచ్చు, కాని అక్కడకూడా మనుషుల మీద, విషయాలమీద బలమైన విశాలమైన, సమాన అవగాహన ఉండటమనేది ఆత్మ రక్షణకు (line of defence) రక్షణరేఖగా ఇంకాస్త బాగా తోడ్పడుతుందని నేను అనుకుంటాను. కాని ఒక సాధకునికి, వాటిని అధిగమించి, ఆత్మలోని దృఢమైన ప్రశాంతతలో జీవించడం అతని పురోగతిలో తప్పని సరైన అంశం.

★ ★ ★

మన సత్వము, స్వభావము - అంతటినీ అనంతుని యొక్క శాశ్వత ప్రశాంతతో పర్యవసింపచేసే చైతన్యమే సమతకు నిర్వచనం.

★ ★ ★

సమత్వం మనోనిశ్చలతకాదు, దూరంగా వైదొలగి ఏమీ పట్టనట్లు ఉండటం కాదు, ఉదాసీనతకాదు, అచేతనతో కూడిన ప్రాణిక నిర్వ్యాపారంకాదు, ఉదాసీనతతో కూడిన ఏచలనానికి లేదా అటువంటి ఏవిధమైన చలనానికి కూడా ఆమోదం తెలుపని స్థితికాదు. పైగా, ఈ విషయాలు, ఒక్కొక్కప్పుడు, ఆధ్యాత్మిక నిబంధనలుగా పొరపాటుపడటం జరుగుతుంది. కాని, ఇది, ఒక విశ్వవిశాల సర్వతోముఖ నిశ్చల గ్రహణశక్తి. దివ్యప్రకృతి శక్తికి పరోక్షంగా సాక్షీమాత్రంగా ఉండే దివ్యాత్మ The Witness Spirit behind Nature. ఈ బాహ్యప్రపంచంలో అంతాకూడా చలనమై అరకొర క్రమబద్ధతతో, కొంత కలవరపర్చే శక్తుల వ్యవస్థగా కనపడుతుంది. కాని వాటి వెనుక పరోక్షంగా పరిపోషించే శాంతి, నిశ్శబ్దత, విశాలత్వములను గ్రహించగలం. అది సచేతన ప్రశాంతత తప్ప అచేతనమైనది కాదు. అది అశక్తతకాదు. అంతర్నిహిత సర్వశక్తి వంతంతో గాఢమై, స్థిరమై, విశ్వంలోని సమస్త చలనములను తనతో ఉంచుకోగలిగిన ప్రజ్ఞకలిగిన అచంచలశక్తి. సర్వవిశ్వచలిత చాలనాలను భరించగలిగేది.

★ ★ ★

అది పూర్తిగా నిర్వ్యాపారస్థితియో, ఉదాసీనతాయో కాదు, అనుభవాలనుంచి ఉపసంహరించుకోవటం కాదు, కాని ప్రస్తుత మానసిక, జీవన ప్రతి క్రియలకంటె ఉత్కృష్టమైనది. అది ఆధ్యాత్మిక పద్ధతిలో జీవితానికి సమాధానం ఇవ్వటం వంటి లేదా ఒక విధంగా చెప్పాలంటే దానిని ఆలింగనం చేసుకుని అంతర్గత ఆత్మ, ఈశ్వరుల పరిపూర్ణమైన కర్మ అయేటట్లుగా ఒత్తిడి చేయడం. ఇది జీవాత్మ ఆధిపత్యంలో జీవనవిధానానికి తొలిరహస్యం The first secret of the soul's mastery of existence.

★ ★ ★

జడత్వంతో కూడిన అంగీకారం సమతకాదు, ఉదాహరణకు, సాధనాకృషిలో తాత్కాలికమైన అపజయం కలిగినప్పుడు వారు సమత్వాన్ని పాటించాలి, దానివల్ల కలవరపాటు, అధైర్యానికి గురికాకూడదు, అలాగే అపజయాన్ని దైవేచ్ఛగా స్వీకరించకూడదు, ప్రయత్నాన్ని విరమించకూడదు, పైగా, నీవు చేయవలసిన దేమిటంటే అపజయానికి కారణాన్ని, అర్థాన్ని వెతికిపట్టుకుని, విశ్వాసంతో విజయందిశగా ముందుకు వెళ్ళడమే. అలాగే, వ్యాధి బారినపడినప్పుడు కూడా, నీవు కలత చెందటం, వణికిపోవడం లేదా వ్యాకులతకు లోనవడం కూడదు. అంతేకాక, వ్యాధిని దైవేచ్ఛగా స్వీకరించకూడదు, చేయవలసినదల్లా దానిని శారీరిక లోపంగా చూసి, మానసిక తప్పిదాలను, ప్రాణిక అస్తవ్యస్తతలను ఏవిధంగా వదిలించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తామో అలాగే దానిని వదిలించుకోవాలి.

ద్వేషము, తిట్లు, శాపనార్థాలు, అనేవి సరియైన నడవడి కాదనే దానిలో సందేహం ఎంత మాత్రం లేదు. అన్ని విషయాలలోనూ, అందరినీ, శాంత చిత్తంతోను, సుస్పష్టంగాను చూడటం అనేది కూడ సత్యమే. మమేక మవకుండా తాముచేసే న్యాయనిర్ణయాలలో పక్షపాత రహితంగా ఉండటం వాస్తవంగా సరైన యోగి వ్యవహారశైలి. అందరినీ, స్నేహితులనూ శత్రువులనూ కలిపి సమానంగా చూసినప్పుడు, మనుషులు ఏమిచేసినా లేదా దానివలన ఏమి జరిగినా కలత చెందకుండా ఉండినప్పుడు సమగ్ర సమత్వస్థితిని ప్రతిష్ఠించవచ్చు. అప్పుడు, మననుంచి ఇంతమాత్రమేనా ఆశించేది అనే ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతుంది. అదే అయితే, సర్వసాధారణమైన నడవడి ఏమవుతుందంటే అన్నింటికీ తటస్థతతో అంటీ ముట్టకుండా ఉండటం. కాని పరిపూర్ణమై, ఏ షరతులకూ లోబడని సమత్వాన్ని గట్టిగా నొక్కిచెప్పేగీత, ఇంకా ఈవిధంగా చెప్తోంది, 'యుద్ధం చెయ్యి, శత్రువును దునుమాడు,

విజయాన్ని వరించు'. సాధారణంగా ఏకర్మనూ చేయనవసరంలేని పరిస్థితిలో, వ్యక్తిగత సాధన కోసం సత్యంకోసం జయం సాధించాలనే ఇచ్ఛలేనప్పుడు ఉదాసీనతతో కూడిన సమత్వం సరిపోతుంది. కాని ఇక్కడ ఒకపని చేయవలసిన అగత్యం ఉంది, సత్యాన్ని స్థాపించవలసి ఉంది, కనపడేవాటిని, వ్యక్తులను, చేష్టలను, వాటి పనిముట్లుగా వాడుకునే అదృశ్య శక్తులను, క్రమపద్ధతిలో దేనికైతే వ్యతిరేకంగా అపారమైన శక్తులు మోహరింపబడి ఉన్నప్పుడు సత్యాన్ని స్థాపించవలసి ఉంది. దివ్యసత్య అన్వేషకుడుగా, అనుయాయుడుగా అక్కడ తాను ఉన్నపుడు దివ్యసత్యమువైపు మొగ్గు చూపవలసినవాడై ఉండాలి. సత్యమును భ్రష్టు పట్టించే శక్తులకు, వ్యక్తులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడి వాటి ఆట కట్టించ వలసినవాడు కావాలి. అర్జునుడు ఏ పక్షమూ వహించదలుచు కోలేదు, దాడి చేయడానికి వచ్చిన వారి మీద కూడ ఎటువంటి వైరపూరిత చర్యను ఆచరించడానికి తిరస్కరించాడు. సమత్వం ఆవశ్యకతను ఎంతగానో నొక్కిచెప్పిన శ్రీకృష్ణుడు అతని వైఖరిని తీవ్రంగా మందలించి, అదే స్వరంతో ప్రత్యర్థిమీద యుద్ధం చేయమని ఒత్తిడి చేసాడు."సమత్వం" కలిగి ఉండు. అంతేకాదు, సమ్యక్ దృష్టితో సత్యమును దర్శించు, పోరాడు". కాబట్టి, సత్యం పక్షం వహించడం, అసత్యం చేసేదాడులు అవి ఎటువంటివైనా వాటికి ఆమోదం తెలుపకుండా తిరస్క రించడం, జంకులేని నమ్మకంతో, శత్రువులకు, దాడి చేసేవారికి వ్యతిరేకంగా పోరాడడం, సమత్వానికి విరుద్ధమేమీ కాదు. అలా అనుకోవటం అహంకార పూరిత భావన. దానిని విసిరి పారవేయాలి. ద్వేషం, ప్రాణిక సంబంధమైన దుష్టభావన నిరాకరించాలి. కాని, భక్తిని విశ్వాసాలు కలిగి ఉండడం, శత్రుత్వం వహించి దాడిచేసేవారితో, వైరులతో రాజీకి నిరాకరించడం లేదా వారి భావాలతో, పట్టుబట్టి అడిగే వాటితో ఊగిసలాట ధోరణితో 'తప్పేముంది, వారు మననుంచి ఆశించేదానితో మనం రాజీపడగలమని' అనడం, లేదా వారిని

సహచరులుగా, మన సొంతమనుషులుగా ఒప్పుకోవడం - అనేటటు వంటి వాటన్నింటికీ గొప్ప ప్రాముఖ్యం ఉంది. ఆ దాడి కనుక, భౌతికంగా, కర్మకు, నాయకులకు, కార్యనిర్వాహకులకు ప్రమాదకరమైనదైతే వారు దానిని తక్షణం చూడడం జరుగుతుంది. కాని దాడి కపటోపాయంతో సూక్ష్మతరమైనదైతే, ఉదాసీనతతో వ్యవహరించ గలగడం సబబేనా? ఇది అంతరంగంలోను, బాహ్యంలోను ఒక ఆధ్యాత్మిక యుద్ధం. తటస్థ విధానంతోను, రాజీపడటంతోను లేక ఉదాసీనతతో కాని వారు వైరిశక్తులకు దారి సుగమంచేసి, సత్యాన్ని, దాని బిడ్డలను నాశనం చేయటానికి అనుమతించి నట్లవుతుంది. ఈ దృక్పథంతో నీవు దీనిని చూసినట్లయితే, అంతరంగిక ఆధ్యాత్మిక సమత్వం సరైనదైనప్పుడు, కార్యశీలమైన భక్తి విశ్వాసాలతో ఒక పక్షాన ధృఢంగా నిలబడటం అనేది కూడ సరైనదే అవుతుంది, అవి రెండు ఒకదానికొకటి పొసగకపోవడం అనేది లేదు.

నేను, దీనిని, సహజంగానే, ప్రత్యేకమైన సందర్భాలన్నింటికీ, వ్యక్తిగత ప్రశ్నలకు వర్తించకుండా, ఒక సార్వత్రికమైన విషయంగా పరిగణించి చర్చించాను. తులనాత్మకంగా సమ్యక్ దృష్టితో దర్శించాల్సిన క్రియా సూత్రమిది.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : డా.టి. ప్రసన్నకృష్ణ

మనము దైవకృపను మాత్రమే నమ్ముటను తప్పక నేర్చుకొనవలెను మరియు అన్ని పరిస్థితులలో సహాయము కొరకు పిలవవలెను. అంతట ఆ దైవకృప స్థిరముగా అద్భుతములను చేస్తుంది.

దైవానికి,దివ్యమాతకు మనం ఆత్మసమర్పణ కావించాలి. ఇది కష్టతరమైనదే.సఫలము నొందు ఆశయంతో మన అంతరాత్మ ఆ కష్టమును స్థిరచిత్తంతో తిరస్కరించవలెను.

- శ్రీఅరవిందులు

సమాచార పత్రము

శ్రీఅరవింద సొసైటీ బీచ్ ఆఫీసు మీటింగ్ హాల్ నందు ఆగష్టునెల 13,14 తేదీలలో రెండు దినములు ప్రసంగాలు మరియు 'ప్రశ్నోత్తరాలు' కార్యక్రమం ఏర్పాటు జరిగినది. ఇందులో ఆచార్య మనోజ్ దాస్ తననడిగిన ప్రశ్నలకు శ్రీమాతారవిందుల వెలుగులో సమాధానములనొసగిరి. డా॥ ఆలోక్ పాండే, ప్రొ॥ కిట్టూ రెడ్డి, శ్రీ శ్రద్ధాళు రనడే, శ్రీ మాత్రి ప్రసాద్, శ్రీ కైవల్య స్మార్ట్, శ్రీ కె.విజయ్ పోద్దార్ మొదలైన పెద్దలు ప్రసంగించిరి. ఈ సందర్భంగా ఉమెన్స్ కౌన్సిల్ వారు 'శ్రీఅరవిందుల భారతదేశం' అన్న అంశంపై ప్రసంగం ఏర్పాటు చేసారు. శ్రీ యం.యస్. సౌందర్ రాజన్ తమిళంలో ఒక ప్రసంగం ఇచ్చారు.

బీచ్ ఆఫీసు హాలునందు శ్రీ ఆలోక్ పాండే గారు 'సావిత్రి' మీద - ఐదు రోజుల అధ్యయనం - నిర్వహించి పుస్తకముల వారిగా కూడా ఒక విహంగ వీక్షణం శ్రోతలలో ఆసక్తి కల్గించారు. జె.బి. పెటిట్ హై స్కూల్, ముంబాయ్ నుండి పాండిచ్చేరి సందర్శించిన 36 మంది విద్యార్థుల కొరకు ఐదురోజుల కాంపు నొకదానిని నిర్వహించిరి. శ్రీఅరవింద సొసైటీ కేంద్రములచే మే మరియు జూన్ నెలలో సమ్మర్ కాంపులను దేశ వ్యాప్తంగా నిర్వహించి శ్రీమాతారవిందుల దివ్య సందేశముల పట్ల అవగాహన కలిగించే ప్రయత్నం చేయబడినది. అందు ముఖ్యంగా పైగంబర్ (యు.పి.) 22 రోజుల వర్క్‌షాప్; ఓంపురి (గుజరాత్) వారు 4 రోజుల కాంపు (12 నుండి 15 వరకు) బెంగుళూర్ (కర్నాటక) బ్రాంచివారు 14 మరియు 15 జూన్ నెలలో శ్రీ కిట్టూ రెడ్డి గారిచే రెండు రోజుల రెసిడెన్షియల్ కాంపు ముఖ్యంగా పేర్కొనదగినవి.

నోయిడా (యు.పి.) ముస్సోరి (ఉత్తరాఖండ్) న్యూఢిల్లి, చెన్నై మరియు బయోరా (యమ్.పి.) మొదలైన ప్రదేశాల నుండి గూడా